

Č. 12.830.

Církevní věci: Ustanovení § 13 odst. 1 vlád. nař. č. 124/1928 Sb., podle něhož doba ztrávená před nabytím československého státního občanství v činné veřejné službě duchovní se nezapočítává do služební doby započitatelné podle §§ 11 a 12 tohoto vlád. nař., je ve shodě se zákonem.

(Nález z 22. března 1937 č. 11.787/37.)

Prejudikatura: Boh. A. 11.965/35.

Věc: Dr. Alexandr A. ve Vozokanech nad Hronem proti rozh. referátu min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě z 24. října 1933 o kongruu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Upravuje příznávku st-le, ev. ref. faráře ve Vozokanech n. Hron., na I. lustrum provedl zem. úřad v Bratislavě výměrem z 10. listopadu 1930 v některých položkách příjmů a vydání změny. Převedení st-le do nových platů bylo odloženo až do doby, kdy předloží doklad o složení státoobčanské přísahy. Dalším výměrem z 22. prosince 1932 provedl jmenovaný úřad z úřední moci částečnou změnu dříve uvedeného výměru co do určení hodnoty naturálních dávek a zápočtu pojistného do vydání a zároveň převedl st-le do nových platů. Při tom vyslovil, že nemohla býti započítána doba ztrávená před 5. květnem 1925, protože st-li bylo uděleno československé státní občanství výnosem min. vnitra ze 14. března 1925 na základě zák. čl. L:1879, a tak ve smyslu odst. 1 § 13 vlád. nař. č. 124/1928 Sb. může služební doba býti čítána pouze ode dne složení státoobčanské přísahy, t. j. od 5. května 1925 (§ 13 zák. čl. L:1879).

Odvolání st-lovo bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

Rozhoduje o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, uvážil nss toto:

St-l dovozuje, že nežádal, aby byla mu přiznána výhoda podle odst. 2 § 13 vlád. nař. č. 124/1928 Sb., nýbrž že se domáhal pouze toho, aby postupováno bylo podle zákona č. 122/1926 Sb. Tento stanoví v odst. 3 § 1, že duchovní převádějí se do nových platů podle služební doby ztrávené před účinností tohoto zákona ve veřejné duchovní správě. Kongruový zákon nemá tu ustanovení, kde by se činil rozdíl mezi služební dobou před nabytím a po nabytí československého státního občanství. Měl tudíž žal. úřad toliko zkoumat, je-li splněna podmínka československého státního občanství ve smyslu odst. 4 § 1, při čemž je lhostejno, na podkladě kterého zákona bylo nabyto. Jestliže pak vlád. nař. č. 124/1928 Sb. stanoví jinak, odporuje zákonu č. 122/1926 Sb.

Otázku, zdali předpis vlád. nařízení č. 124/1928 Sb. a započitatelnosti služební doby pro určení výše kongruového doplňku odporuje zákonu č. 122/1926 Sb. či nikoli, se zabýval nss již v nálezu z 8. června 1935 č. 16.611/35 Boh. A 11.965/35. V něm vyslovil právní názor, že ustanovení odst. 1 § 13 cit. vlád. nař. o tom, že doba ztrávená před nabytím československého státního občanství v činné veřejné službě duchovní se nezapočítává do služební doby započitatelné podle §§ 11 a

12 tohoto vlád. nař., je ve shodě se zákonem č. 122/1926 Sb. Nss neshledal důvodu, pro který by se měl odchýliti od tohoto právního názoru, a poukazuje proto podle § 44 jedn. řádu na důvodnění cit. nálezu. K tomuto odůvodnění dodává se vzhledem k námitce stížnosti ještě toto:

Zákon přiznává duchovnímu nárok na kongruové doplňky v § 1 odst. 4 jen, je-li státním občanem československým. Tím vyslovuje zásadu, že chce doplňovati příjmy duchovního jen za jeho činnost ve veřejné duchovní správě, kterou konal jako příslušník československého státu. Jinými slovy služební doba duchovního, po niž nebyl příslušníkem československého státu, nemá podle vůle zákona přijíti mu k dobru při stanovení výše kongruy. S tohoto hlediska sluší pak čísti i 3. odst. § 1 leg. cit., který stanoví, kterou služební dobu sluší vzíti v úvahu při převodu duchovního do kongruového doplňku podle tohoto zákona. Mluví-li na tomto místě zákonodárce o služební době ztrávené v duchovní správě před účinností tohoto zákona, nemůže po názoru soudu zřetelem na svou základní zásadu uloženou ve 4. odst. § 1 cit. zákona o podmínce československého státního občanství, míti na mysli jinou dobu než službu kvalifikovanou vlastností československého státního občana. Má-li však již § 1 odst. 3 cit. zák. právě uvedený smysl, je předpis § 13 odst. 1 vlád. nař., který určuje, že doba ztrávená před nabytím československého státního občanství v činné veřejné duchovní správě se nezapočítává do služební doby započitatelné podle §§ 11 a 12 cit. nař., kryt zákonem a opačné hledisko stížnosti liché. Za tohoto stavu práva jest ovšem nerozhodno, že st-1 nabyt československého státního občanství již před účinností kongruového zákona č. 122/1926 Sb., t. j. před 1. lednem 1926. St-1 nepopírá, že nabyt československého státního občanství na základě zákonného čl. L:1879 a složil státoobčanskou přísahu 5. května 1925. Jestliže tedy žal. úřad započel st-li služební dobu jen od tohoto dne, postupoval podle zákona, a je tudíž předeslaná námitka bezdůvodná. — — — —

Č. 12.831.

**Živnostenské právo. — Řízení před nss: I. * Přeložení prodejny zboží za jednotné ceny do jiné větší místnosti v téže obci, získané sloučením většího počtu místností v místnost jedinou, nepříčí se ustanovení § 2 zákona č. 251/1933 Sb. v jeho původním znění (před účinností vlád. nař. č. 101/1935 Sb.). — II. Odepření odkladného účinku stížnosti k nss nelze odůvodniti jen zákonitostí rozhodnutí vzá-
tého v odpor.**

(Nález z 24. března 1937 č. 4356/35-3.)

V ě c: Firma »Teta«, Beck a spol. v Praze (adv. Dr. Pavel Kafka z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 27. června 1935 o přesídlení pobočného závodu a proti rozh. zem. úřadu v Praze z 1. srpna 1935 — — o odkladném účinku stížnosti k nss.